

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 2 września 2019 r. przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów (pismo Nr BCK-III-L-10115/2019), na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 30 sierpnia 2018 r. poz. 1669),

w sprawie

przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Krzysztofa Kobiela, wszczętego w dniu 26 kwietnia 2019 r., w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia

(wg. obecnej klasyfikacji: w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne)

§1

Komisja na posiedzeniu w dniu 31 października 2019 r., które odbyło się w formie wideokonferencji, w pełnym 7 osobowym składzie, działając zgodnie z ww. Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSW z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2018 r., poz. 261 z późn. zm.) i rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818), stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165 z późn. zm.) w głosowaniu jawnym, jednomyślnie (7 głosów za, 0 głosów przeciw i 0 głosów wstrzymujących się), podjęła uchwałę pozytywnie opiniującą i popierającą wniosek o **nadanie dr Krzysztofowi Kobiela stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.**

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Pani Dziekan Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie.

prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz - przewodnicząca komisji

dr hab. Agnieszka Dzikowska - sekretarz Komisji

prof. dr hab. Józef Dulak – recenzent

prof. dr hab. Tomasz Drewna – recenzent

dr hab. Anna Bielak – Żmijewska – recenzent

dr hab. Krzysztof Marycz - członek komisji

dr hab. Edyta Brzózka-Wójtowicz - członek komisji

W. Jarmuszkiewicz
.....
A. Dzikowska
.....
J. Dulak
.....
T. Drewna
.....
Anna Bielak - Żmijewska
.....
Krzysztof Marycz
.....
Edyta Brzózka
.....

Załącznik nr 1

Uzasadnienie do Uchwały Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 2 września 2019 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Krzysztofa Kobielaka w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia

(wg. obecnie obowiązującej klasyfikacji: w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, dyscyplinie nauki biologiczne

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej odbyło się 31 października 2019 r. w formie wideokonferencji w pełnym siedmioosobowym składzie:

- przewodnicząca – prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz – Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu,
- sekretarz komisji – dr hab. Agnieszka Dzikowska; Uniwersytet Warszawski (UW),
- recenzent – prof. dr hab. Józef Dulak; Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
- recenzent – prof. dr hab. Tomasz Drewa; Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
- recenzent – dr hab. Anna Bielak-Żmijewska; Instytut Biologii Doświadczalnej PAN w Warszawie,
- członek Komisji – dr hab. Krzysztof Marycz; Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu,
- członek Komisji – dr hab. Edyta Brzózka-Wójtowicz, UW.

Przedmiotem ocen, stanowiących podstawę do sformułowania opinii, było osiągnięcie naukowe w ujęciu ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789), a także ogólny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Kandydata.

Po zapoznaniu się z materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w ww. Ustawie oraz przepisami szczegółowymi zawartymi w rozporządzeniu MNiSW z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2018 r., poz. 261) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Przygotowane recenzje są pozytywne i kończą się poparciem wniosku o nadanie dr Krzysztofowi Kobielakowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia. Ponadto prof. Tomasz Drewa oraz dr hab. Anna Bielak-Żmijewska wnioskuje w recenzji o stosowne wyróżnienie osiągnięcia habilitacyjnego dr Krzysztofa Kobielaka.

1. Sylwetka Kandydata

Dr Krzysztof Kobielak jest absolwentem Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu, gdzie w 1996 r. uzyskał stopień lekarza medycyny. W tej samej jednostce w 1999 r. uzyskał stopień doktora n. med., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „*Badania Molekularne DNA w Zespole Christ-Siemens-Touraine*”, przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. Wiesława Henryka Trzeciaka.

Pracę zawodową Habilitant rozpoczął w 1995 r. w Katedrze Biochemii i Biologii Molekularnej Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, gdzie był zatrudniony do 2001 r. Kandydat odbył dwa staże podoktorskie w Stanach Zjednoczonych, w Howard Hughes Medical Institute, University of Chicago (2000-2002) oraz w Howard Hughes Medical Institute, The Rockefeller University w Nowym Jorku (2002-2007). W latach 2007-2015 kierował własnym zespołem w University of Southern California w Los Angeles. Od listopada 2015 r. jest kierownikiem Laboratorium Komórek Macierzystych, Rozwoju i Regeneracji Tkanek w Centrum Nowych Technologii UW.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe dr Krzysztofa Kobiela pod wspólnym tytułem „*Rola ścieżki sygnałowej BMP oraz jej wpływ na ścieżkę WNT w regulacji komórek macierzystych i komórek prekursorowych mieszka włosowego*” stanowi cykl pięciu prac naukowych opublikowanych w latach 2003-2014 oraz rozdział w książce (z 2015 r., wyd. *Academic Press*). Wszystkie publikacje oryginalne ukazały się w czasopiśmie z listy *Journal Citation Reports (JCR) (J Cell Biol, PNAS 2x, Stem Cells 2x)* o wysokim współczynniku oddziaływania (*IF*) 7,13-12,02. Sumaryczny *IF* (zgodnie z rokiem opublikowania) tych prac wynosi 45,67. Prace składające się na osiągnięcie naukowe były cytowane 490 razy.

W dwóch publikacjach Habilitant jest pierwszym autorem, w trzech - ostatnim i korespondującym. Wszystkie prace są współautorskie (2-6 autorów) z deklarowanym 60-70% udziałem Habilitanta w ich powstaniu. Udział Habilitanta był wiodący i polegał na sformułowaniu koncepcji badań, zaplanowaniu i wykonaniu eksperymentów, analizie i interpretacji uzyskanych wyników oraz przygotowaniu prac do druku.

Osiągnięcie naukowe dr Krzysztofa Kobiela poświęcone jest analizie roli ścieżek przekazywania sygnału BMP i WNT w rozwoju mieszków włosowych i regulacji różnicowania włosa, ze szczególnym uwzględnieniem homeostazy komórek macierzystych i prekursorowych. Punktem wyjścia do badań funkcjonalnych i molekularnych było otrzymanie transgenicznym modeli mysich oraz opracowanie metody izolacji i hodowli *in vitro* komórek macierzystych włosa pozbawionych BMPR1A - receptora ścieżki BMP.

Do najważniejszych odkryć wchodzących w skład osiągnięcia należy:

- wykazanie, że receptor BMPR1A jest niezbędny w procesie dojrzewania mieszków włosowych i różnicowania włosa, co potwierdziło udział ścieżki BMP w tym procesie. BMPR1A pełni rolę przełącznika między podziałami przejściowymi, a różnicowaniem komórek prekursorowych. Wyłączenie ekspresji BMPR1A prowadzi do obniżonej aktywności czynnika transkrypcyjnego GATA-3, istotnego w różnicowaniu komórek prekursorowych oraz podwyższenia aktywności czynnika transkrypcyjnego Lef-1, co powoduje zablokowanie różnicowania,
- odkrycie powiązania między ścieżkami BMP i WNT, niezbędnego w procesie transaktywacji Lef-1 oraz zaproponowanie nadrzędnej roli ścieżki BMP w stosunku do ścieżki WNT,
- wykazanie, że zahamowanie ekspresji BMPR1A jest niezbędne dla utrzymania proliferującego statusu komórek macierzystych,
- odkrycie nowych ligandów ścieżki WNT,
- wykazanie różnej roli poszczególnych białek z rodziny Smad (1, 5 i 8) w regulacji homeostazy komórek macierzystych i różnicowaniu komórek prekursorowych,
- wykazanie, że mechanizm aktywacji szlaku BMP w okresie morfogenezy jest inny niż u osobników dorosłych.

Wszyscy recenzenci uznali w recenzjach osiągnięcie naukowe dr Krzysztofa Kobiela za bardzo wartościowe naukowo.

W recenzji **dr hab. Anna Bielak-Żmijewska** zauważyła, że prace prezentowane w ramach osiągnięcia są bardzo spójne tematycznie i na bardzo wysokim poziomie. Wnoszą wiele nowego do badanej dziedziny i wykazują się zarówno nowatorskim podejściem do tematu, jak i wyrafinowaną metodologią i modelami badawczymi. Habilitant opracował autorskie myślenie modele badawcze, umożliwiające analizę badanych szlaków sygnałowych *in vivo*. Tematyka osiągnięcia ma duży potencjał aplikacyjny, a opracowane przez dr Kobiela metody są przedmiotem trzech zgłoszeń patentowych. Habilitant wykazał, że sekwencyjne hamowanie i aktywacja BMPR1A w komórkach prekursorowych jest niezbędne dla prawidłowego różnicowania włosa i ścieżka ta jest nadrzędna w stosunku do ścieżki WNT. Ponadto, że ta sama sygnalizacja BMP inaczej działa w różnych typach komórek. Inna jest rola ścieżki BMP w komórkach prekursorowych i macierzystych. W pierwszych jest niezbędne do różnicowania, w drugich do utrzymania komórek w stanie uśpionym w celu zachowania puli

niezróznicowanych komórek multipotencjalnych. Z jednej strony zachodzi więc blokowanie różnicowania komórek macierzystych, z drugiej - promowanie końcowego zróżnicowania i blokowanie dalszej proliferacji komórek prekursorowych. Podsumowując Recenzentka stwierdza, że wyniki badań zawarte w pracach stanowiących osiągnięcie naukowe przyczyniły się w znaczny sposób do zrozumienia roli ścieżek BMP i WNT i ich wzajemnej zależności w prawidłowym cyklu fizjologicznym włosa.

Prof. Tomasz Drewna również podkreśla w recenzji, że Habilitant prezentuje pełen wachlarz umiejętności od zaawansowanych eksperymentów molekularnych po przemyślane transgeniczne modele zwierzęce i hodowle *in vitro*. Opisując osiągnięcie naukowe Recenzent stwierdza m.in., że Habilitant zaproponował nowy, wcześniej nie znany mechanizm regulacji komórek macierzystych oparty o równowagę działania ścieżek BMP/WNT, w populacji komórek wybrzuszenia włosa, gdzie hamowanie BMP reguluje zależną aktywację ścieżki WNT. Zaproponował więc sygnalizację ścieżki BMP jako nadrzędną w stosunku do sygnalizacji ścieżki WNT w utrzymaniu homeostazy niszy komórek macierzystych włosa. Reasumując, Recenzent stwierdza, że osiągnięcie naukowe Habilitanta jest niezwykle ciekawe. Wartość naukowa osiągnięcia naukowego jest niekwestionowana, a zasięg i wpływ publikacji wchodzących w skład osiągnięcia nie ogranicza się tylko do środowisk naukowych związanych z dermatologią, medycyną regeneracyjną czy medycyną rozwoju. Publikacje dr Kobielała mają znaczenie ogólnobiologiczne, bo są uniwersalne.

Prof. Józef Dulak stwierdza w recenzji, że choć wchodzące w skład osiągnięcia badania i wyniki są opisane w stosunkowo odległych czasowo publikacjach, to są one spójne i dotyczą mechanizmów różnicowania komórek macierzystych i prekursorowych mieszka włosowego oraz szczegółowego zbadania w nich roli ścieżki sygnałowej BMP oraz jej wpływu na ścieżkę WNT. Wykorzystując wyrafinowane metody, w tym dobrze zaplanowane i uzyskane myszy transgeniczne, dr Kobielał i jego współpracownicy wykazali, że sygnalizacja przez ścieżkę BMP ma kluczowe znaczenie dla instruowania komórek prekursorowych do ostatecznego różnicowania się w widoczną strukturę włosów. Badania te dostarczyły przekonujących dowodów wskazujących, iż różnicowanie komórek macierzystych i prekursorowych jest regulowane przez blokowanie receptora BMPRIA przez *noggin* a następnie aktywacji BMPRIA. Badania dr Kobielała pozwoliły także wykazać, że sygnalizacja w obrębie ścieżki BMP jest niezbędna do utrzymania komórek macierzystych włosa w stanie uśpienia, bowiem warunkowe wyłączenie genu BMPRIA powoduje aktywację komórek macierzystych włosa oraz ich proliferację. Badania dr Kobielała dostarczyły dowodów na mechanistyczne powiązania szlaków BMP i Wnt w aktywacji komórek macierzystych włosa.

Podkreślając, że uwaga ta nie ma wpływu na ocenę dorobku, Recenzent stwierdza, że przygotowanie wersji polskiej autoreferatu pozostawia niedosyt. Przeładowywanie go żargonem i szczegółami technicznymi nie sprzyja jasności przekazu, a fatalna składnia i błędy gramatyczne powodują, że odbiór takiego tekstu jest zdecydowanie mało komfortowy. Odnosnie dwóch pierwszych publikacji z lat 2003 i 2007, wchodzących w skład osiągnięcia, Recenzent stwierdza, że zarówno pod względem merytorycznym jak i formalnym (oświadczenia współautorów), fakt głównej roli dr Kobielała w powstanie tych publikacji nie budzi wątpliwości, niemniej ze względu na tak znaczną odległość czasową dwóch pierwszych publikacji oraz fakt, iż dr Kobielała nie miał w nich roli głównego badawcy, wskazana byłaby informacja czy publikacje te nie zostały np. także wykorzystane do uzyskania stopnia doktora przez któregoś ze współautorów.

Podsumowując, w opinii Recenzenta badania zgłoszone jako osiągnięcie habilitacyjne, dotyczą ważnego zagadnienia biologicznego, a także potencjalnie medycznego, gdyż odkryte zależności leżą u podstaw procesów fizjologicznych wzrostu włosów czy też związane są z zaburzeniami. Mogą mieć także szczególne znaczenie w sytuacjach, gdy do zaburzenia funkcji komórek macierzystych włosów dochodzi np., na skutek stosowanej chemioterapii w leczeniu nowotworów.

Podczas posiedzenia recenzenci podtrzymali swoje bardzo pozytywne opinie, do których przyłączyli się pozostali członkowie Komisji.

Prof. Józef Dulak podkreślił, że prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego dr Kobielała ukazały się w uznanych czasopismach naukowych, a także, co najważniejsze, prace te wniosły bardzo wiele do naszego zrozumienia mechanizmów różnicowania komórek macierzystych i prekursorowych mieszków włosowych. O znaczeniu i wartości tych publikacji świadczy fakt, że prace te są bardzo dobrze cytowane, a wyniki opisane w starszych publikacjach znalazły już potwierdzenie w innych badaniach. Na bazie tych wyników dr Kobielał zbudował swój zespół w University of Southern California w Los Angeles i pokazał, że nie tylko był dobrym postdokiem, ale posiada również umiejętności kierowania własnym zespołem, stawiania ciekawych pytań i proponowania odpowiednich narzędzi do rozwiązywania problemów naukowych, takich jak zwierzęta transgeniczne. Podsumowując Recenzent stwierdził, że osiągnięcie naukowe dr Kobielała jest niewątpliwie osiągnięciem oryginalnym, które wnosi bardzo dużo do rozwoju nauki, do zrozumienia mechanizmów różnicowania komórek skóry, w szczególności komórek prekursorowych włosa.

Prof. Tomasz Drewa potwierdził swoją wysoką ocenę osiągnięcia dr Kobielała, zarówno pod względem parametrycznym publikacji, jak również wkładu autorskiego Habilitanta w te prace. Prace te są poważane w świecie naukowym, mają zasięg, który obejmuje wiele dziedzin i tłumaczą wiele zjawisk biologicznych dotyczących komórek macierzystych.

Dr hab. Anna Bielak-Żmijewska stwierdziła, że o wartości publikacji dr Kobielała świadczy fakt, że wielokrotnie był zapraszany do wygłaszania wykładów. Recenzentka podtrzymała swoją bardzo wysoką ocenę osiągnięcia Habilitanta, oceniając wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny, jako wyróżniający.

Wysoką ocenę osiągnięcia naukowego Habilitanta potwierdzili również pozostali członkowie Komisji.

Podsumowując, na podstawie recenzji, opinii członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, wszyscy członkowie Komisji Habilitacyjnej stwierdzili, że osiągnięcie naukowe dr Krzysztofa Kobielała, będące jednotematycznym cyklem publikacji, ma znaczny wkład w rozwój dyscypliny i spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.

3. Ocena pozostałego dorobku naukowego

Pozostały dorobek naukowy dr Krzysztofa Kobielała (bez prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego) obejmuje 19 oryginalnych publikacji naukowych, w tym 14 po uzyskaniu stopnia doktora. Wszystkie te publikacje opublikowano w czasopismach z bazy *JCR*, a ich sumaryczny *IF* to 57,17 (w tym *IF* 51,88 dla prac po doktoracie). W pracach opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora (od 2000 r.) Habilitant jest dwa razy pierwszym autorem i dwa razy - ostatnim/korespondencyjnym. Habilitant jest również autorem lub współautorem trzech zgłoszeń patentowych.

Dr Kobielał był wielokrotnie zapraszany do wygłaszania referatów naukowych na konferencjach międzynarodowych oraz w instytucjach naukowych. Jest też autorem ponad 60 doniesień naukowych prezentowanych na konferencjach głównie międzynarodowych.

Całkowity dorobek naukowy Habilitanta obejmuje 26 publikacji naukowych, wszystkie z bazy *JCR*. Łączna wartość *IF* to 102,64. Liczba cytowań wynosi ponad 650, a wartość Indeksu Hirscha - 10.

Niewchodzące w skład osiągnięcia naukowego publikacje Habilitanta opisują wyniki badań dotyczących:

- różnych aspektów nieprawidłowego funkcjonowania skóry i jej wytworów (włosy, paznokcie, gruczoły potowe). Badania dotyczące molekularnych podstaw anhidrotycznej dysplazji ektodermalnej (EDA), związanej z zaburzeniami w wytwarzaniu gruczołów potowych, owłosienia i uzębienia, doprowadziły do odkrycia nowych mutacji i polimorfizmów w genach

EDA i DL, odpowiedzialnych za fenotyp EDA u ludzi. Badania molekularnych podstaw agenezji zębów sugerują rolę mutacji w genie PAX9 w tej chorobie.

- funkcji i lokalizacji komórek macierzystych skóry. Poszukiwanie nowych dorosłych komórek macierzystych w różnych przydatkach skóry (oprócz komórek macierzystych włosa), w kontekście prawidłowego funkcjonowania gruczołów potowych i regeneracji paznokci, mieszków włosowych oraz jamy ustnej, wpisuje się w szersze zagadnienie regeneracji powłok. Badania te mają duży potencjał terapeutyczny, związany z leczeniem uszkodzeń skóry lub deficytem jej przydatków.

- roli deacetylazy histonowej 1 i 2 (HDAC1 i HDAC2) w prawidłowym funkcjonowaniu naskórka. Otrzymanie myszy z podwójną delecją HDAC-KO wykazywało, że zahamowanie aktywności deacetylaz w komórkach naskórka prowadzi do niewłaściwej morfogenezy narządu ektodermalnego i zaburzonej regeneracji mieszków włosowych i homeostazy, jak również ma pośredni wpływ na pigmentację.

Habilitant wykazał się dużą skutecznością w zdobywaniu środków na finansowanie badań. Był kierownikiem 7 projektów realizowanych w ramach środków krajowych i zagranicznych (FNP, NCN, NIH, Wright Foundation, Baxter Foundation, American Cancer Society) oraz opiekunem naukowym w 3 projektach (NIH, NCN, CIRM). Za swoje osiągnięcia otrzymał kilkanaście nagród, zarówno w trakcie pracy w Polsce przed wyjazdem do USA, jak i w Stanach Zjednoczonych. Już w USA był kierownikiem pracowni (8 lat), a od 4 lat kieruje własnym zespołem badawczym w Centrum Nowych Technologii UW.

Habilitant brał udział w organizacji kilku konferencji naukowych w Kalifornii, jest członkiem kilku amerykańskich i międzynarodowych towarzystw naukowych, był recenzentem w ocenie projektów badawczych w USA, Wielkiej Brytanii i Polsce, a także jest stałym recenzentem prac zgłaszanych do kilku uznanych czasopism specjalistycznych.

Oceniając pozostały dorobek naukowy, **dr hab. Anna Bielak-Żmijewska**, stwierdziła w recenzji: "wysoko oceniam pozostały dorobek dr Kobielaka. Habilitant bardzo konsekwentnie rozwija swoje zainteresowania naukowe, na co wskazuje stosunkowo duża spójność tematyczna prac niewchodzących w skład osiągnięcia". Zauważyła również, że dotychczas brak jest prac, które byłyby wynikiem działalności obecnie kierowanego zespołu. Biorąc jednak pod uwagę dotychczasową aktywność i dorobek Habilitanta, wcześniejsze doświadczenie w kierowaniu zespołem i publikacje z tej działalności wynikające, można mieć nadzieję, że niebawem pojawią się prace dokumentujące działalność kierowanego obecnie przez dr Kobielaka zespołu. Zdaniem Recenzentki, Habilitant ma olbrzymie doświadczenie w kierowaniu zespołem i cechuje się dużą samodzielnością. Habilitacja może jedynie przypieczętować istniejący stan rzeczy. Nie ma wątpliwości, że dr Kobielak zasługuje na miano samodzielnego pracownika naukowego. Podsumowując, Recenzentka stwierdza, że pozostały dorobek dr. Kobielaka jest znaczący naukowo i stanowi istotny wkład w rozwój wiedzy w badanej dziedzinie. Dr Kobielak w znaczący sposób zwiększył dorobek naukowy od uzyskania stopnia doktora i wykazał się dojrzałością i samodzielnością naukową.

Według wyrażonej w recenzji opinii **prof. Tomasza Drewy**, dorobek Habilitanta nieobejmujący osiągnięcia naukowego jest spójny i obejmuje zagadnienia związane z medycyną regeneracyjną i rozwojową. Habilitant wraz z Zespołem wykazał, że komórki macierzyste gruczołów potowych mogą odtworzyć funkcjonalny naskórek, co doprowadziło do dużego zainteresowania tym przydatkiem skóry, jako potencjalnie ważnym źródłem dodatkowych komórek w regeneracji skóry, oprócz ustalonych komórek macierzystych włosa. Zespół dr Kobielaka zidentyfikował również wolno dzielące się komórki macierzyste paznokcia i wykazał, że mogą one tworzyć strukturę paznokcia i uczestniczyć w regeneracji paznokci po wszczepieniu *in vivo*. Badania dr Kobielaka w ramach projektu dr Plikus'a, których wyniki opublikowano w eLife w 2017 roku, świadczą zdaniem Recenzenta o niezwykle wysokim poziomie naukowym Habilitanta, który wychodzi daleko poza granice percepcji lekarzy klinicystów, również tych zajmujących się medycyną regeneracyjną. To są badania,

które w mojej ocenie lokują dr Kobielaka w szeregu liderów współpracujących ze sobą w dziedzinie medycyny eksperymentalnej na świecie - stwierdza Recenzent.

Prof. Józef Dulak oceniając w recenzji pozostały dorobek Habilitanta stwierdza, że opublikowane prace, a także dwa patenty, których współautorem jest dr Kobielak dowodzą, iż realizuje on spójny pomysł na swoją karierę naukową, starając się rozwiązywać fundamentalne problemy biologiczne o istotnym znaczeniu także dla zdrowia człowieka. O rozpoznawaniu i znaczeniu wyników dr Kobielaka świadczy także fakt wielokrotnego (ponad 20 razy) zapraszania go do wygłaszania referatów na konferencjach międzynarodowych oraz w instytucjach naukowych oraz kilkanaście nagród, które otrzymał zarówno w trakcie pracy w Polsce przed wyjazdem, jak i w Stanach Zjednoczonych.

Podczas posiedzenia recenzenci podtrzymali swoje bardzo pozytywne oceny pozostałego dorobku naukowego dr Krzysztofa Kobielaka. Pozostali członkowie Komisji Habilitacyjnej przyłączyli się do tej opinii.

Prof. Józef Dulak stwierdził, że kariera naukowa Habilitanta to przykład kariery wzorcowej. Publikacje dr Kobielaka są dobrze rozpoznawane i cytowane, a jego dorobek ma niewątpliwie znaczenie międzynarodowe. Habilitant ma bardzo duże doświadczenie w kierowaniu grantami, w szczególności prestiżowymi i trudnymi do uzyskania grantami w Stanach Zjednoczonych. Obecnie jest kierownikiem grantu Opus NCN i grantu TEAM FNP.

Według **prof. Tomasza Drewy** szczególnie istotne jest to, że Habilitant zajmuje się ściśle określonym, jednolitym obszarem badań dotyczącym komórek skóry. Potrafi budować i kierować zespołami, a także zdobywać granty w różnych krajach.

Dr hab. Krzysztof Marycz bardzo pozytywnie ocenił dorobek Habilitanta i zwrócił uwagę na fakt, że Habilitant nie zmienił tematyki badań od doktoratu, zajmując się cały czas tylko jedną tematyką, co może być sprawą dyskusyjną, biorąc pod uwagę opinie, że po doktoracie powinno się rozwijać dwa-trzy kierunki badań niekoniecznie związane ze sobą i z tematem doktoratu.

W dyskusji, która się wywiązała **dr hab. Anna Bielak-Żmijewska** uznała spójność dorobku Habilitanta za zaletę, a nie wadę jego dorobku. **Prof. Józef Dulak** zwrócił uwagę, że badania w ramach doktoratu były badaniami ściśle genetycznymi. Dorobek dr Krzysztofa Kobielaka broni się przede wszystkim jakością.

Podsumowując, na podstawie recenzji oraz przeprowadzonej dyskusji, wszyscy członkowie Komisji bardzo wysoko ocenili i uznali za istotny całokształt aktywności naukowej oraz dorobek naukowy dr Krzysztofa Kobielaka niewchodzący w skład osiągnięcia naukowego. Stwierdzono, że spełniają one wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

Wszyscy Recenzenci wysoko ocenili działalność dydaktyczną, popularyzatorską i organizacyjną Habilitanta podczas jego pracy w Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu oraz pracy w Stanach Zjednoczonych, gdzie został wyróżniony przez studentów nagrodą za doskonałość dydaktyczną. W USA dr Krzysztof Kobielak był zaangażowany w działalność popularyzatorską m.in. w ramach aktywności California Institute for Regenerative Medicine, prowadził przez kilka lat wykłady i zajęcia praktyczne dla studentów i doktorantów, a także opiekował się studentami i doktorantami. Od 2015 r. dr Kobielak jest związany z Centrum Nowych Technologii (CeNT) w Warszawie i sprawuje obecnie opiekę nad trzema doktorantkami.

Według wyrażonej w recenzji opinii **dr hab. Anny Bielak-Żmijewskiej**, działalność dydaktyczna Habilitanta jest imponująca i świadczy o jego dużej aktywności i zaangażowaniu. Tak bogate doświadczenie dydaktyczne pozwoliłoby mniemać, że Habilitant był cenionym i uznanym wykładowcą, opiekunem studentów i doktorantów. Na podkreślenie zasługuje również aktywność Habilitanta jako promotora lub opiekuna naukowego/promotora

pomocniczego w opiece nad licencjuszami, magistrantami i doktorantami, zarówno studiów biologicznych, jak i medycznych (2 doktorantów, 4 magistrantów, 2 licencjuszy). Podsumowując - pisze Recenzentka - dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Habilitanta jest doskonały, jest on rozpoznawanym i cenionym ekspertem w międzynarodowym środowisku naukowym, zapraszany do gremiów oceniających i posiadającym duże doświadczenie w prowadzeniu zajęć dla studentów, zarówno w postaci wykładów, jak i opieki indywidualnej związanej z realizacją prac magisterskich i doktorskich.

Prof. Tomasz Drewa podkreśla w recenzji, że Habilitant zorganizował prężnie działający Zespół naukowy na University of Southern California. Laboratorium to wyposażył w najnowocześniejszy sprzęt konieczny do badań w dziedzinie medycyny regeneracyjnej. Co jednak ważniejsze, potrafił zorganizować podobny warsztat pracy na UW w Polsce. Mało jest takich osób, które odniosły za granicą sukces naukowy i chcą przenieść swoją pracę do Polski.

Podsumowując dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny Habilitanta, **prof. Józef Dulak** stwierdza w recenzji, że wykracza on poza typowy dla osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego i z tego względu można go ocenić jako wyróżniającego.

Podczas posiedzenia Recenzenci potwierdzili swoją wysoką ocenę dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego dr Krzysztofa Kobiela. Do tej opinii przyłączyli się pozostali członkowie Komisji.

Prof. Tomasz Drewa zwrócił uwagę, że działalność dydaktyczna Habilitanta rozpoczęła się już w Polsce, przed wyjazdem do USA. **Dr hab. Anna Bielak-Żmijewska** dodała, że Habilitant bierze również udział w kształceniu młodych ludzi, prowadząc zajęcia dla zdolnej młodzieży, a także brał udział w organizacji kilku konferencji. Recenzentka podkreśliła, że działalność dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna dr Krzysztofa Kobiela jest bardzo wszechstronna.

Podsumowując, wszyscy recenzenci i pozostali członkowie Komisji wysoko ocenili dorobek dydaktyczny, popularyzatorski i organizacyjny dr Krzysztofa Kobiela, uznając, że spełnia on wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

5. Podsumowanie i Ocena końcowa

Przewodnicząca Komisji podsumowała, że wszystkie oceniane elementy wniosku dr Krzysztofa Kobiela, tj. osiągnięcie naukowe, pozostały dorobek i aktywność naukowa oraz działalność dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna zostały pozytywnie ocenione przez wszystkich członków Komisji. Jednocześnie prof. Wiesława Jarmuszkiewicz przypomniała, że prof. Tomasz Drewa i dr hab. Anna Bielak - Żmijewska podsumowując swoje recenzje wysunęli wniosek o wyróżnienie. Przewodnicząca Komisji przypomniała, że wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego mogą zostać wyróżnione czy nagrodzone, zależnie od wewnętrznych regulacji jednostki prowadzącej procedurę habilitacyjną. Członkowie Komisji poparli wniosek dwóch Recenzentów o wyróżnienie osiągnięcia habilitacyjnego dr Krzysztofa Kobiela.

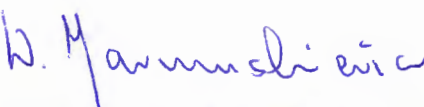
Komisja, w pełnym składzie, po wnikliwej analizie stwierdza, że osiągnięcie naukowe i dorobek naukowy dr Krzysztofa Kobiela spełniają warunki i kryteria określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. Nr 196, poz. 1165). Wszyscy członkowie Komisji z przekonaniem, wyrażonym w jawnym głosowaniu (7 głosów za, 0 głosów przeciw, 0 głosów – wstrzymujących się), wnoszą – w formie uchwały – do Rady

Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego o nadanie dr Krzysztofowi Kobielałowi stopnia doktora habilitowanego nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie biologia.

Sekretarz Komisji
dr hab. Agnieszka Dzikowska

Warszawa, 31 października 2019 r.

Przewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz